

РЕШЕНИЕ

№ 9363

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1275** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на М. А. Ф., [дата на раждане] в Сирийска арабска република, [населено място], област И., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица] (безистен), ет.2, чрез адв. Т. И. от САК, срещу Решение № 3-В от 09.01.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-8517 от 18.12.2025 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателят счита, че административният орган се е произнесъл по недопустимостта на последващата му молба за закрила с неотнормирани към нея обстоятелства – дали е обжалвал предходния административен акт и неизтъкване на новите обстоятелства в първоначалното интервю. Твърди, че не са взети предвид личните елементи в бежанската му история. Намира, че молбата му е отхвърлена със съображения, които следва да бъдат обсъдени в производство по общия ред, напр. как се е снабдил с новопредставените доказателства. Цитира практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело С-921/19. Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ, чрез юрк. П., оспорва жалбата и поддържа становище за отхвърлянето ѝ. Акцентира на противоречия между новонаведените факти и тези, изложени в

първоначалното интервю. Счита, че е налице съмнение относно истинността на новопредставените писмени доказателства и оспорва, че тази преценка следва да бъде извършена в производство по общия ред.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № ПМЗ-В-926 от 10.12.2024 г. по описа на РПЦ - [населено място] А. Ф., [дата на раждане], арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен, за първи път е поискал предоставяне на международна закрила. В първата си молба за закрила кандидатът посочил, че желае да продължи образованието си. Самоличността му е установена с декларация по чл.30, ал.1 ,т.3 от ЗУБ.

На проведено на 13.03.2025 г. интервю М. А. Ф. заявил, че е напуснал С. нелегално през м. септември 2024 г. за Турция, но бил върнат оттам в С.. Напуснал С. нелегално, за втори път, през м. декември 2024 г., през Турция, за Б.. Целта на пътуването му била Н., защото там имал близки и приятели, но в Б. му харесало. Заявил, че не е осъждан в държавата си на произход, не е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Не е членувал във въоръжена групировка или в политическа партия, не е имал взаимоотношения с армията. В С., в [населено място], област Д., останали родителите му и три сестри. Той бил единствено момче в семейството. На изричен въпрос за причините за напускане на С. посочил, че там обстановката икономически е много зле, не можел да продължи образованието си, през 2012 г. семейната къща в [населено място] била разрушена, нямало работа и не можел да се върне там. Към момента на интервюто семейството му нямало проблеми в [населено място], област Д., но преди той да напусне града, бил бит от едно племе „Б. А.“, което управлявало града. Напуснал С., защото не може да работи и да учи там. Желал да се установи в Б. и да продължи да учи.

С Решение № 3064 от 10.04.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на сирийския гражданин е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че изтъкнатите от кандидата причини за напускане на С. не попадат в предметния обхват на ЗУБ.

Административният акт е връчен лично на 22.04.2025 г. Решението е обжалвано пред Административен съд - София град. С разпореждане № 25234/24.07.2025 г. АССГ оставя без разглеждане жалбата на молителя с вх. № 11196/07.05.2025 г., тъй като той не е остранил нередностите ѝ и производството по делото е прекратено.

Сирийският гражданин е подал процесната втора молба вх. № КП-01-8517 от 18.12.2025 г. за международна закрила, която обосновава с документи, издадени и изпратени му след като напуснал С.. Приложил свидетелство за съдимост, според което е осъждан. Твърди, че на 16.05.2025 г., със задочна присъда от Сирийски наказателен съд, му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години и шест месеца за принадлежност към партията БААС поради семейни връзки. Счита, че последното обстоятелство следва да бъде разгледано в производство по общия ред. Поддържа, че наложеното му наказание е непропорционално и няма да бъде избегнато при евентуално връщане в С..

Постановено е оспореното Решение № 3-В от 09.01.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-8517 от 18.12.2025 г. Административният орган се е позовал на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Обсъдено е

приложено към последващата молба резюме на свидетелство за съдимост, издадено от С. на дата 10.11.2025 г., но е прието, че в проведеното на 13.03.2025 г. интервю чуждият гражданин е заявил, че не принадлежи към политически партии в С. и не е декларирал семейни обвързаности с лица от партия БААС, поради което новопредставеният документ не е кредитиран с доверие. В допълнение административният орган е посочил, че лицето не е представило пред съда актуален адрес, не е обжалвало административния акт на ДАБ при МС, както и предвид съмнителното съдържание и начина на получаване на предствения документ за постановена присъда, чуждият гражданин е подал последваща молба за закрила единствено с цел да узакони престоя си в Република Б..

В решението е извършена преценка на актуалната обстановка в С. въз основа на справка с вх. № МД-02-653/17.12.2025 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, но не са установени разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, преценени във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Обсъден е бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 8 ноември 2025 г., според който общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. е достигнал 1 208 802 души. В заключение, административният орган е приел, че молителят използва последващата молба за предоставяне на международна закрила с цел да осуети изпълнението на наложените принудителни административни мерки от органите на МВР, за да узакони нелегалния си престой на територията на Република Б..

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на 21.01.2026 г. Жалбата е подадена на 23.01.2026, т.е. в срока по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.2 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № РД-05-346 от 26.04.2022 г. на председателя на ДАБ за определяне на А. Б. Т. за интервюиращ орган и при липса на данни за нарушение на процедурата по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ и на срока по чл.76б, ал.1 от ЗУБ – 14 работни дни от подаване на молбата. В административната преписка се съдържа съобщение рег. №УП-7348 от 29.12.2025 г. до кандидата, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на подадената молба за международна закрила, ще бъде преценена нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ. Съобщението не е връчено редовно на сирийския гражданин, но съдът намира, че това обстоятелство не навежда на допуснато съществено процесуално нарушение. Видно от текста на подадената последваща молба за международна закрила кандидатът е наясно, че първото производство по ЗУБ е приключило с влязъл в сила административен акт, поради което следва да обоснове новата си молба с нововъзникнали факти и обстоятелства, каквито са посочени в нея, респ. са подкрепени с писмено доказателство – резюме на свидетелство за съдимост № 244862 от 10.11.2025 г. на МВР на Сирийската Арабска Република – клон за криминална сигурност, според което М. А. Ф., [дата на раждане] в [населено място], обл. И., е осъден с присъда № 247 от 16.05.2025 г. на две години и 6 месеца затвор за „принадлежност към съмнителни политически партии“. Според съда е дължим извод, че в хода на административното

производство не е накърнено правото на защита на кандидата, нито са налице данни, че органът би постановил решение в противен смисъл.

Молба за закрила вх. № КП-01-8517 от 18.12.2025 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и той не е напуснал територията на Република Б.. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т. нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е, преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ.

Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че от кандидата са установени или представени нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, член 40, параграф 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с член 40, параграф 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава. Различно тълкуване на член 40, параграф 2 от Директива 2013/32, съгласно което още на етапа на проверката за наличие на нови елементи или факти в подкрепа на последващата молба решаващият орган би следвало да извърши преценка на тези елементи и факти (освен че би довело до смесване на различните етапи на процедурата по разглеждане на такава молба) би било в противоречие с целта на Директива 2013/32 да се гарантира възможно най-бързо разглеждане на молбите за международна закрила.

В конкретния случай кандидатът формално е изпълнил първия етап от проверката за допустимост - приложил е към последващата си молба новосъздадени и новопредставени писмени доказателства, с които се навеждат нови елементи и нови факти от бежанската му история, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба за закрила. Според приложеното към последващата молба за международна закрила резюме на свидетелство за съдимост кандидатът е осъждан за „принадлежност към съмнителни политически партии“. Видно от новопредставеното свидетелство за съдимост майката на кандидата се казва Б. А.. Пред съда жалбоподателят представи Извадка от семеен регистър на МВР Сирийска арабска република – граждански въпроси, от която се установява, че майката Б. А., [дата на раждане], има брат У. А., [дата на раждане] Представена е карта за самоличност на действащ офицер, издадена на 29.06.2005 г. от Главното командване на армията и въоръжените сили на Сирийската арабска република на името на У. А., с баща А. и майка Н., роден в Х. Ш., И., на 07.06.1983 г. Според съда, съвкупната преценка на новопредставените от кандидата писмени доказателства и обстоятелствата, които се установяват с тях, навежда на изпълнение и на втората стъпка от проверката за допустимост на последващата молба, а именно - новопредставените документи да са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на

което да бъде предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95.

Релевантна информация относно държавата на произход на кандидата по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС се открива в следния официален източник, свободно достъпен на Интернет сайт ecoi.net: Насоки от 1 декември 2025 г. с автор Е. – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, Е.) относно Сирийската арабска република.

В документа, неизчерпателно са посочени следните лица, които биха могли да отговарят на условията за статут на бежанец с голяма вероятност:

- Лица с различни С. (сексуална ориентация и/или полова идентичност и изразяване, и сексуални характеристики) и
- Лица с предполагаеми връзки с ИДИЛ (съображенията за изключване са особено важни за този профил).

Допълнителни насоки са предоставени относно обстоятелствата, влияещи върху риска, които могат да повлияят на вероятността за предоставяне на статут на бежанец за следните профили:

- Лица, свързани с бившето правителство на С.
- Лица, опасяващи се от насилствено или детско вербуване от кюрдските сили
- Лица, за които се смята, че се противопоставят на SDF/YPG (Кюрдски отряди за народна защита)
- Журналисти и други медийни специалисти
- Кюрди
- А.
- Друзи
- Ж. и момичета
- Деца

Съдът отбелязва, че относим към жалбоподателя е профилът на лице, твърдящо да е свързано с бившето правителство на С.. Актуалната информация относно страната на произход на кандидата сочи, че новонаведените от него обстоятелства не само са релевантни към преценката дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила по силата на Директива 2011/95, но и в значителна степен увеличават вероятността той да отговаря на тези условия. Новопредставените документи са в подкрепа на твърденията на кандидата за семейни връзки с представители на бившата власт в С., след като на 8 декември 2024 г. офанзива на Х. Т. аш-Ш. (HTS) и съюзнически сирийски опозиционни сили води до краха на режима на А., слагайки край на над пет десетилетия семейно управление. Тези твърдения следва да бъдат предмет на изследване и преценка в производство по общия ред, вкл. с гаранцията да се проведе ново интервю с кандидата, в което да се изяснят евентуални противоречия в бежанската му история.

Относно автентичността на новопредставените документи следва да се има предвид тълкуването, дадено в Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19 (т.44.46), според което всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент от нея, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането,

към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 62 от заключението си, подобно тълкуване се потвърждава от обстоятелството, че съгласно член 31, параграф 8, буква д) от Директива 2013/32 дори представянето на невярна информация обосновава отхвърлянето на молба за международна закрила само ако прави тази молба неубедителна, което предполага преди това тази информация да е била приета за допустима и да е била разгледана от компетентния орган.

По изложените съображения, последващата молба за закрила на кандидата неправилно и незаконосъобразно е разгледана в производство по допустимост, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и делото, като преписка, върнато на административния орган за разглеждането ѝ в общо производство.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на сторените в производството разноски, но тъй като липсва искане в тази насока, разноски не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. Ф., [дата на раждане] в Сирийска арабска република, [населено място], област И., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица] (безистен), ет.2, чрез адв. Т. И. от САК, Решение № 3-В от 09.01.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-8517 от 18.12.2025 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по молба за международна закрила рег. № КП-01-8517 от 18.12.2025 г. при съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: